

“עלון זה נועד למסירת מידע כללי לחברי מילואות לגבי הנעשה בשלובות. מילואות עושה מאמץ על מנת לספק מידע מדויק, אך לא תהיה אחראית ואינה מצייגה מצג לגבי האיכות, הדיוק, העדכניות או המלאות של המידע, ואין להסתמך על המידע בעת קבלת או הימנעות מקבלת החלטות כלשהן. חבר שאינו מעוניין לקבל את העלון, רשאי להודיע על כך למזכירות מילואות ועם קבלת ההודעה הוא יוסר מרשימת התפוצה.”

מילופרי

צועדים קדימה -

פתרון אריזה מהפכני הושלם במילופרי

מילופרי שדרגה בשיתוף עם חברת פלסגד מקיבוץ גדות את מערך האריזה והשילוח ועברה מארגזי קרטון לארגזי פלסטיק חד פעמיים

המטרה העיקרית של מילופרי היא להביא את התמורה המרבית למגדלים עבור תוצרתם תוך צמיחה מתמדת ולספק ללקוחות ביצוא ובשוק המקומי תוצרת טרייה ובאיכות גבוהה. בשנים האחרונות אורזים בבית-האריזה בין 26-20 אלף טון בשנה שהם כ- 25% מכלל היבול בארץ וכשליש מיצוא האבוקדו מישראל.

במהלך שנות פעילותה, מילופרי יוצאה ושיווקה את התוצרת בארגזי קרטון, בשנים האחרונות כחלק ממערך התייעלות והבנה שמעבר לארגזי פלסטיק יהווה יתרון הן מבחינת שמירה על התוצרת, חסכון בעלויות ותרומה ניכרת לאיכות הסביבה החליטו במילופרי לפנות לפלסגד, המתמחה בהתאמת פתרונות אריזה מתקדמים, על מנת לבחון פתרון אריזה יעיל שיענה לצרכי מילופרי. לריכוז הפרוייקט מונה **בן ורדי, סמנכ"ל התפעול של מילופרי.**

לטובת פרויקט הוקם צוות ייעודי שכלל אנשי מכירות, פיתוח

ותפעול מטעם שתי החברות, פלסגד ומילופרי ובשיתוף פעולה חסר תקדים נבנה פתרון שיהלום את הצרכים. התהליך כלל בדיקה מדוקדקת של המערך הקיים והבנת התהליכים מרגע קבלת הפרי ועד הגעתו ליעד האם בשוק המקומי ואם בשוק הבינ"ל. הועלו נק' תורפה בתהליך הקיים היום והאתגר היה להציע פתרון חכם שיהיה פונקציונלי, אפקטיבי וחסכוני. בהובלתם של **יפתח פארן, סמנכ"ל הפיתוח בפלסגד ומיכל מוזס, מנהלת מוצר בפלסגד** פותחו מס' אופציות לפתרון ייעודי אשר היווה מענה הולם לדרישות וצרכי מילופרי.

הפתרון שנולד עבור מילופרי הוא ארגז "האס", ארגז חד פעמי במשקל קל במיוחד המיועד לשילוח ימי של פירות שטרם הבשילו (אך לא רק). ארגז האס מיועד לשהייה בחדרי הבחלה כאשר הוא מעוצב באופן המאפשר לתוצרת אוורור מקסימלי ותכנון הנדסי מתקדם כך שלמרות היותו ארגז חד פעמי קל הוא חזק במיוחד. גולת הכותרת של הארגז שכבר זיכתה אותו בפטנט רשום הוא פתח בקרה המאפשר לקחת דגימת פרי מכל ארגז במשטח ללא צורך בחיתוך של הארגז או בפירוק המשטח. כל המידע הרלוונטי לתכולת הארגז שבעבר היה מיושם על ארגזי הקרטון באמצעות מדבקה / סימון

בן ורדי

ידינו היום מודפס ישירות על הפלסטיק כחלק מהקו האוטומטי. ארגזי האס כבר נכנסו לעבודה שוטפת במערך האריזה והשילוח של מילופרי כאשר השלב הבא יהווה מרכיב חשוב בשמירה על קיימות ואיכות הסביבה והוא איסוף הארגזים בנקודות הקצה ומחזורם לטובת ייצור ארגזים חדשים.

בן ורדי, סמנכ"ל תפעול במילופרי מסר: "תפיסת העולם שלנו במילופרי היא שכדי להיות ספק מוביל בתחום האבוקדו, חשוב לעסוק בלימוד לאורך השנים, מה הם צורכי הלקוחות שלנו, הן ביצוא והן בשוק המקומי, על מנת להביא לצרכן הביתי את התוצרת הטריה באופן איכותי וברמה הגבוה ביותר. אני מאמין שהפתרון שיצרנו בעבודה משותפת עם פלסגד, עונה לתפיסה הזו ואנו אכן מצליחים לקפוץ מדרגה ולספק פתרון איכותי ונוח הן ללקוחותינו והן לאיכות הסביבה".

אלון קדוש, סמנכ"ל מכירות ישראל הוסיף: "מילופרי פנתה לפלסגד לאחר סקירת השוק והבנה כי פלסגד היא החברה שתצליח לתת מענה איכותי לשינוע פרי ברחבי העולם, תוך ניצול היתרונות הטכנולוגיים העומדים לרשותה ותתאים ארגז איכותי וייחודי שיחסוך כסף בשרשרת היצוא ויטפל בפרי תוך כדי תנועה (תהליך ההבחלה). כל זאת התאפשר בזכות רמת שיתוף פעולה לאורך כל התהליך והבנת המחויבות ההדדית".

מילועוף

מפעל המוצרים:

קליטת עליה שבט בני מנשה

בשנת 2013 עלו ארצה מהודו, במסגרת פרויקט משרד הקליטה, כ- 40 משפחות מבני שבט מנשה. המשפחות נקלטו תחילה בסמינר גבעת חביבה להליכי גיוור והתאזרחות ולאחר זמן מה הועברו המשפחות להשתכן בעכו. בשנת 2015 בשיתוף פעולה בין אנואר עכאווי מנהל הייצור וזאב וגור רכז ופרויקטור קליטה בעיריית עכו, הגיעה קבוצת עובדות לסיור היכרות במפעל כדי לשקול קליטתן לעבודה. תשובתן החיובית הייתה מידית. למרות החששות שהיו לנו לגבי הצלחת התאקלמות הבנות מבחינת שפה, תרבות וכו' החלטנו לקלוט אותן בשמחה. לשמחתנו החששות התפוגגו מהר מאוד, הבנות השתלבו נהדר בקרב שאר עובדי המפעל שקיבלו אותן בידיים פתוחות ובאדיבות. אנואר ליווה אותן באופן אישי ודאג לשמור עליהן כקבוצה כדי להקל על תהליך קליטתן במפעל. היה קשוב להן, לבקשותיהן והיה עבורן כתובת לכל שאלה ובקשה. במהלך השנים 2015 ו- 2016 נקלטו במפעל המוצרים כ- 30 עובדות מבני שבט מנשה. חלקן עזבו ללימודים אך רובן נשארו ועדיין עובדות במפעל. נכון להיום קיים קשר אישי ורציף, גם עם נציגים מהקהילה, להמשך קליטת

עובדות וכן עובדים
נוספים לתפקידים שונים
ברצפת הייצור. אין ספק
שהתרומה היא הדדית,
זכינו בקבוצת עובדות
מסורות, אדיבות, נעימות
ומאוד לויאליות למפעל
שמהוות דוגמא לסובבים
אותן. מילועוף - מפעל
המוצרים זכו גם לקחר
חלק בתהליך הקליטה
ממשפחות שבט בני מ

חלק בתהליך הקליטה ולהעניק מקור עבודה ופרנסה למספר לא מבוטל
ממשפחות שבט בני מנשה.

כתבה: רונית לביא

המערכת

עורכים: **רמי רוז ואהרון כפיר** | ארכיון ומח' מגויים: **אילנה ליבנה-קלין**
מזכירת מערכת: **מיכל נוה** עיצוב: **סיגי לנדאו** - סיגסטאר עיצוב גרפי
מייל: milouot-news@milouot.co.il

זה הזמן להצטרף לרשימת התפוצה של מילואות אחרונות החזם - ממשן אנטרטי. המביא את פעילויות תפוצת מילואות ישיבות אליכם במייל, להרשמה: milouot-news@milouot.co.il

קוראים המעוניינים לספר לנו סיפורים וחוויות אם או בלי תמונות על מילואות מתקופת
היוסדה ועד היום מוזמנים לשלוח מייל למערכת: milouot-news@milouot.co.il

"איכות מעל לרווח וליעילות" - מדגרת מילועוף בבית העמק

ל"ז זה מאפשר גידול של 6 מדגרים בשנה בכל לול מ- 50 החוות. כיוונתי שעון מעורר לשעה 04.00 (מועד תחילת הוצאת האפרוחים מתאי הבקיעה), אך הצלחתי לקום רק ב- 06.00 ונסעתי לסיור במדגרה בהנחייתו של רותם אלבז, לבשנו ערדליים, כובעים ואוברול וסיירנו במדגרה בה צילמתי התמונות המצורפות לכתבה.

מאוחר יותר, על כוס קפה שחור (בלי סוכר) ישבנו במשרדו של רותם לשיחה וריאיון והתרשמתי כי רותם מאוד גאה במדגרה, אוהב את מה שהוא עושה ומאמין כי תמיד ניתן לשפר - אך התוצאות שלהם מעולות. **ספר לי קצת עליך -** רותם מחייך חיוך ביישני, ומסמן לי בידי, עבור הלאה, בכל זאת רותם בן 40, נשוי + 3, חבר בית העמק, נולד בקריות, היה חבר בגרעין נחל "שלט רחוק" להשלמת בית העמק.

מה הייחוד של המדגרה? רותם מעלה מס' נקודות המייחדות את המדגרה לדעתו - מדגרת מילועוף שייכת למילועוף, ומספקת אפרוחים רק למילועוף. מדגרה יחידה בארץ המתמחה ב"הבארד". שקיפות מלאה מול הלולנים, היודעים כל תקלה או בעיה. המדגרה מכוונת למילועוף ומסונכרנת עם לולי רבייה, פטם והעיבוד. המדגרה לא מייצר לאחרים, והיה ומפעל העיבוד מושבת, אנחנו יוצאים לחופש, איכות מעל לרווח אפילו באם זה פוגע ביעילות. מנהל המדגרה מעורב בהנהלת חטיבת הגידול.

מה דעתך על הענף ועל מילועוף? במצב שאין הסדר בענף, ישרדו רק האינטגרציות הגדולות. חשיבות עליונה לשליטה בכל "שרשרת הערך" לאספקת עופות נקיים ובריאים, הקפדה על ביו-סקורטי, הוא המתכון הנכון להבטחת שרידות. נכון אולי לבנות מדגרה נוספת כגיבוי לזו שלנו.

פיזור מתקני האינטגרציה בקיבוצי הבעלים, מחזק הקשר בין הקיבוץ למילואות.

חזרתי למילואות עם גאוה בלב על פעילות איכותית, רווחית וקיבוצית, המהווה חוליה בשרשרת הערך של מילועוף / מילואות.

כתב וצילם: רמי רז

רותם אלבז

"מדגרת אשרת" בבית העמק הייתה בנויה על 2 לולי רבייה ומדגרה שסיפקה בעיקרון את צרכי לול בית העמק והסביבה. עם הקמת אינטגרציות מילועוף ב- 2002, התלבטה מילואות האם להקים מדגרה חדשה מהיסוד בשטחי מילואות, או לשפר מתקן קיים. בגין שיקולי "ביו-סקורטי" (ביטחון תברואתי) בעיקר, הוחלט בהסכמת בית העמק, כי מילואות תשכור לתקופה ארוכה את שטח ומבנה המדגרה בבית העמק ותשדרג בהתאם לצרכיה, במטרה לספק את כל צרכי האינטגרציה בייצור עצמי. כיום 2017 - המדגרה הוכפלה ושולשה ומשתרעת על 4 דונם:

מבנה המדגרה מכיל 32 תאי דגירה של חברת פיטרסיים + האצ'טק. מבנה הבקיעה כולל 15 תאי בקיעה של חברת פיטרסיים + האצ'טק ומבנה המיון, טיפול ומנהלה משתרע על שטח של כ- 750 מ"ר. המדגרה, מנוהלת ע"י רותם אלבז מבית העמק (אליו עוד נחזור), מספר העובדים מונה 25 איש, מהם 6 חברי בית העמק, 2 נהגים, 4 עובדי שילובים, 5 ממיינות ועוד אנשי ניקיון, אחזקה, הנה"ח ומנהל. מדי חודש נכנסות כ- 2.5 מיליון ביצים למדגרה המסופקות מ- 18 חוות רבייה המפוזרות בארץ (זכרים "ביו סקורטי"). אחוזי הבקיעה עומדים על כ- 81%, כך שכל חודש מספקת המדגרה כ- 2.2 מיליון אפרוחים ל- 50 חוות גידול ופיטום הפזורות משדה בוקר עד שניר.

קצב העבודה במדגרה מדהים, ונראה כי יצרני השעונים השווייצריים למדו קצב ודיוק במדגרה שלנו - מהרגע שהביצה מגיעה למדגרה יעברו 21 יום עד בקיעת האפרוח.

יעברו 2 שעות מבקיעה עד גמר מיון, ניקוי, טיפול, הפרדה בין זכרים (כחול) לנקבות (אדום) והעמסה על משאית החלוקה. בהתאם למרחק הנסיעה יגיע האפרוח שזה עתה בקע, לבית גידולו בחוות הגידול, בה ישהה האפרוח עד שיהפוך לפטם, במשקל של כ- 2 ק"ג 40 יום ואז יעבור למילועוף.

מרכז המזון של מילובר

עמרי ויסמן

עמרי ויסמן התמנה לפני כחצי שנה להקים ולהוביל את "מתווה מעלי הגירה", במרכזי המזון של מילובר. הכוונה לאפשר יכולת שליטה מרכזית בזמן אפס על כל הקשר בין מזון ויצור החלב במשקים. במרכזי המזון מאמינים כי שירות זה למשקים ייתן כלי נוסף להצלחה ושיפור התוצאות המקצועיות והכלכליות של המשקים. לצורך כך נרכשה תוכנה יעודית שבימים אלה נכנסת להרצה. אומר עמרי: "אנחנו רוצים לסייע לרפתנים להיות הכי טובים שאפשר".

עמרי ויסמן (56) בן קיבוץ סער, אב ל-3 ילדים בוגרים ומזה ימים מספר סבא לנכד ראשון, (לחיים!!) התגורר עם משפחתו שנים רבות בגילון. בימים אלה נמצאת המשפחה בתהליך חזרה ובניית בית בקיבוץ סער. בעבר היה רכז התארגנות הרפת בגליל המערבי אחרי שניהל 2 רפתות לאורך שנים, ודרך הארגון גם הגיע למילואות.

לימים נכנס לעבודה במילודע והיה שותף מרכזי בהקמת המעבדה לאיכות הסביבה: "הקמנו מערך גדול של איסוף, דיגום ובדיקת שפכים ומים כל זאת ע"פ דרישות הרגולטורים קרי משרד הבריאות, איכות הסביבה ורשות המים". במשך 13 שנה עסק בעיקר בשווק ובדיגום. עם קניית מיגל, עבר עמרי, מטעם מילודע, לניהול אתר מיגל בקרית שמונה. היו אלו שנים נפלאות של עשייה בתנאים לא קלים אך מלאי סיפוק ואתגר.

כיום הוחזר על ידי מילובר לתחום הרפת בהובלת המתווה החדש. לדבריו "רוב חיי וחבריי הרבים באים מתחום הרפת וסביבתה. אני אוהב את התחום המגוון והמרתק הזה ורואה במתווה החדש מקום להתפתחות ושיפור עבודת הרפתות מחד ושיפור הקשר שלהן עם מרכזי המזון של מילובר".

מבנה חדש של כ- 3,000 מ"ר להשכרה מוקם בשטח ששימש בעבר את מפעל "מילובן". היקף ההשקעה כ- 8 מיליון ₪

תשלובת "מילואות" מרחיבה את פעילותה בתחום הנדל"ן המניב: באחרונה הגישה בקשה לקבלת היתר בניה למבנה לוגיסטי חדש בשטח בנוי של כ- 3,000 מ"ר במתחם ששימש בעבר את מפעל מילובן. היקף ההשקעה בהקמת המבנה מוערך בכ- 8 מיליון ₪.

מתחם מילובן משתרע על שטח של 24 וחצי דונם ובו חמישה מבני תעשייה ומשרדים ניידים. מפעל מילובן, אשר טיפל בפלומה שנשארה על גבי הכותנה ששימשה כחומר גלם לתעשייה הביטחונית והן כחומר גלם לייצור נייר עדין, הוקם בתחילת שנות ה- 80 ע"י מילואות. עקב משבר כלכלי אליו נקלעה מילואות ערב פתיחת המפעל, נאלצה התשלובת למכור אותו לגורמים פרטיים שהפעילו את המפעל עד סגירתו. במהלך 2016 נרכש מחדש שטח המתחם ע"י מילואות.

לדברי איתן שפר, מנהל חטיבת הנדל"ן בתשלובת מילואות, במסגרת שדרוג מבני המתחם, מבנה קיים שמשתרע על שטח של 2,000 מ"ר יעבור שיפוץ חזיתי ותשתיות לשימוש מחסן לוגיסטי. כך גם לגבי מבנה סמוך המשתרע על שטח 500 מ"ר. בעתיד מבנים נוספים, בשטח 1,800 מ"ר, ייהרסו ובמקומם יוקם המבנה החדש בגודל של 4,000 מ"ר שיותאם ויוצע להשכרה.

אם אין אני לי - מי לי ?

גניבות חקלאיות כרוניקה של כ- 30 שנה במטה אשר

מאז ומתמיד היו גניבות חקלאיות חלק מההיסטוריה של ההתיישבות העובדת בישראל, החל בטרומפלדור בתל-חי ועבור לאלכסנדר זייד בעמק וגמור בחנן שומר השדות מיערה ששמר על שדות עמק הקורן. הגניבות באזורינו התמקדו בשנות 97' - 87' בעיקר בגניבות עגלים מרפתות ודגים מבריכות הדגים.

השיטה הייתה פשוטה - כניסה לתא מפתחות הרכב במזכירות הקיבוץ, גניבת אחד מרכבי הקיבוץ - הוצאת ספסל אחורי, נסיעה לרפת והעמסת 8 עגלים צעירים הנכנסים "בנוחות" באין ספסל אחורי. הגניבה האחרונה המאורגנת 12/98 ברפת כפר מסריק, בה נגנבו 18 עגלים.

ומאז החלו גניבות האבוקדו שהגיעו בשיאן לכ- 10% מכמות הפרי על העצים. כאן השיטה הייתה יותר מקצועית והתבססה על מס' כנופיות מקצועיות ובחלקן מקומיות, שהתבססו על איסוף מידע, תצפיות, מס' כלי רכב ועוד.

בנוסף הגניבות החקלאיות שהיו מבוססות על גניבת רכוש (ציוד השקיה, כלים חקלאיים) ועברו לגניבות תוצרת (בעיקר אבוקדו), התברר לחקלאים כי הם חייבים למצוא דרכים חדשות להילחם בגניבות אלה.

2- 1987 - הוקמה יחידת "המתמיד" - המבוססת על שמירה וסיורים בשטחים החקלאיים של מתנדבים מיישובי מטה אשר + הרב"שים של הישובים. בדרך זו מנתה היחידה כ- 60 מתנדבים.

2- 1992 - בגין גניבות האבוקדו, הורחבה פעילות "המתמיד" בקרב יישובי קו העימות והתגייסות עובדי מטה אשר כמתנדבים (כמצוות הדוגמא האישית), באותן שנים פעלו ב"מתמיד" 240 מתנדבים ו- 4 ג'יפי סיור ירוקים מדי יום (!).

2- 1997 - הוקם "מוקד אשר" שהלך והתרחב, וכיום הוא המוקד השלם המעניק את כל סל הביטחון של שמירה, סיור, מצלמות, מוקד פעיל 24/7 - הרשות היחידה בישראל היכולה להתגאות במוקד שכזה המבוסס כולו על עובדי הרשות.

כיום:

כ- 300 מצלמות
100 שטחים חקלאיים נשלטים
אלחוטי
22 שומרי יום במוסדות חינוך
30 שומרי לילה ביישובים
8 סיירים

6 שוטרים קהילתיים ביישוב הכפרי
ב- 2003 - בעקבות ההפרטה הקיבוצית, פחתה ההתנדבות ל"מתמיד" ובנוסף, גדלה משמעותית נטיעת כננות ואבוקדו ע"ח שטחי גד"ש (בעקבות אספקת מים מושבים להשקיה

חקלאית) והצורך במניעת גניבות חקלאיות גבר, הוחלט להתקשר עם חברת "אגוביס" ששילבה בסיור סייר + כלב מאומן, כשהכלב שומר על הסייר הבודד. מאוחר יותר נפרדנו מ"אגוביס" והוצעה חבילת אבטחה מאנשי מטה אשר בלבד, וכיום כ- 15 קיבוצים מפעילים חבילה זו. כמות הגניבות פחתה משמעותית ואין ספק כי הארגון האזורי, ההתנדבות ופעילות המועצה יצרו יש מאין ועל זה נאמר - אם אין אני לי - מי לי?

נסעתי למטע האבוקדו של שמרת ונפגשתי עם **יריב פורת (מרכז הענף)**, בן 42 נשוי 3+, הנדסאי תוכנה במקצועו, על כוס קפה ופירות. מטע אבוקדו של שמרת 670 דונם מניב, המייצר בממוצע שנתי כ- 1,000 טון אבוקדו. בשל הסמיכות לכביש ודרכי עפר רבות ליושבים ממזרח, אנו בשמרת מהווים מטרה נוחה לגניבות חקלאיות.

דצמבר 2015 הייתה הגניבה הגדולה האחרונה בה נגנבו 400 ק"ג האס בקרבת הגדר. במהלך אותה שנה, תפס איש המים שלנו (איתן) את הגנבים "על חם" ובמהלך העימות עמם, נגנב הנייד שלו והוא חטף והחטיף, והעיקר הסחורה נשארה והגנבים ברחו.

בעקבות זאת, התקין הקיבוץ מצלמות על כל השטחים ועוד אלקטרוניקה, ומטה אשר הוסיף סיור וסייר נוסף וראה זה פלא - הגניבות אצלנו פסקו. מוסיף יריב ואומר - קשה לתפוס הגנבים ואם תופסים אותם הם משתחררים בקנס מצחיק! בכלל הגנבים מקדימים את המדלים וקוטפים את הזן הבא.

קיבוץ שמרת משקיע בתקציב השנתי כ- 80 אל"ש לצרכי ביטחון במטעים (שווה ערך ל- 10 טון האס).

צל"ש למוקד אשר, ולמנהלי המוקד המאפשרים לחקלאי לשרוד בעולם פרוץ. מכאן המשכתי ל"מוקד אשר" במ"א מטה אשר ושוחחתי עם אריה זלי, ס. מנהל מח' ביטחון (מפקדי בשהותי ב"מתמיד" שדרש מאתנו כל הזמן "לשאוף למגע") וחגי וסרמן, מנהל מוקד אשר.

מה אומר - ההרגשה במוקד כמו ב"בור" במטכ"ל, כל הזמן מכשירי קשר מטרטרים, טלפונים מצלצלים וצפייה בהרבה מסכים השולטים בכל האזור.

אריה וחגי העלו נקודות החשובות להמשך התהליך:

- העונשים לפשיעה חקלאית קלים ולא נאכפים, ולכן אינם מרתיעים. חייבים בהחמרתם ואכיפתם.
- המדד הטוב לבחינת יעילות השמירה היא העובדה כי כנופיות גנבים שעבדו בעבר אצלנו נתפסות עכשיו בחוף הכרמל ובעמק הירדן (ההגנה הכי טובה - ההרתעה).
- הקשר לאנשי ההרחבות בקיבוצים לא טוב ואין גיוס ל"מתמיד".
- חייבים להחזיר רוח ההתנדבות ולהגדיל המתנדבים ל"מתמיד", אולי דוגמא אישית תעזור.
- קשר מצוין עם השוטרים הכחולים בתחנת נהריה ועכו.
- יצירת גאוות יחידה בלבוש, סמל ואירועים משותפים.

יצאתי בלב מתרונן והרגשתי ביטחון מלא.

כתב: רמי רז

מילואות בקהילה

מעשים טובים

הגעתם רבים עם המון רצון טוב, מרץ ונכונות לעבודה מאומצת ובצעתם עבודה נהדרת בהספק מרשים.

אין ספק שבי"ס צבוע ומטופח משפיע על רווחתם הרגשית של תלמידיו, ועוזר להם לסגל ערכים של אסתטיקה ושמירה על הסביבה. יום המעשים הטובים כבר עבר אבל להיות טובים נוכל כל השנה, אם נצליח לגרום למישהו לחייך - עשינו את שלנו. שמחים מאוד על שיתוף הפעולה בינינו. **בברכה, צוות גיוס משאבים בי"ס 'גלים' יעל, ילין ובשמת**

במסגרת פעילות יום ה"מעשים טובים" הארצי שהתקיים ב- 28 במרץ השתתפו באופן מעשי נציגות נכבדה מקרב עובדי מילואות, מעבר לתרומות המשאבים שמעלה התשובות. דפנה סוקול, מנהלת מש"א מילואות "השנה בחרנו לעסוק בפעילות לשיפור חזות ביי"ס גלים במתחם נעמן בעין המפרץ, ביי"ס בו לומדים ילדים עם לקויות למידה רב תחומיים". צוות העבודה הפשיל שררולים ועמל בחריצות וברצינות בצביעת מבנים. העבודה היתה רבה ולא פשוטה אבל התוצאות ניכרו לעין מיד. וכך כתבו לנו "עובדי מילואות היקרים, תודה לכולכם על ההשקעה העצומה שלכם אתמול בצביעת הקירות החיצוניים של ביה"ס".

מילואות בקהילה

מילואות לסטודנטים 2017

במסגרת מעורבות בקהילה של תשלובת מילואות, בעידוד מצוינות באזור, החלטנו גם השנה לתמוך בלומדים לתארים אקדמאים, סטודנטים/יות הנמנים על יישובי מילואות (חברים / בנים). כל הלומד לקראת **תואר אקדמאי ראשון / שני / שלישי (לא הנדסאים) במוסד אקדמאי ישראלי בתחומים: חקאות (מים / קרקע), הנדסה, תזונת בע"ח, מהנדסי קירור, טכנולוג מזון.**

טפסי מועמדות אפשר להגיש עד ה- 11.8.17 - ולקבל מס' קבלה ברשום לעיל. המלגות יחולקו בטקס ציבורי במילואות בהשתתפות מקבלי המלגות.

* כלומדי שנה שניה ומעלה.

* חברים / ות ממשיקי מילואות או בנותיהם / בניהם שטרם קיבלו מלגה בשנים קודמות.

* ייהנו מהמלגות רק מי שיתייצבו למעמד הענקת המלגות.

עליו והצליחו. ראי רצ ודפנה סוקול בלש ודפנה סוקול

מהקיבוצים

נשים בענף הלול

בגידול מכל הבחינות. אם חושבים על זה, זה אכזרי. אתה מגדל אותם כדי לשחוט אותם. אבל זה הענף שבחרתי, הסוף ידוע מראש!

הריח לא מפריע לך?

בהתחלה כן לא אכחיש, אבל מתרגלים לכל דבר.

איך הגיבו בקיבוץ כשהתמנית לתפקיד מנהלת הלול?

מכירים אותי. כל מה שאני לוקחת אני מבצעת אותו באופן

רציני ויסודי עד הסוף, אפילו אם זה מחייב אותי וגורם לי לירוק

דם. הגעתי לעבודה המלוכלכת הזאת ממקום נקי. ודאי היו מי שהרימו

גבה אבל רבים היו גאים בי.

כיצד את רואה את העבודה שלך מול מילועוף?

זה ארגון חשוב ואני מקבלת ממנו המון עזרה.

אני מקבלת הדרכה צמודה ממדריך בשם יוסי,

אני יכולה להתייעץ אותו בכל שעה והוא תמיד

ייענה ויסייע לי. בלעדיו לא הייתי יכולה למלא את

התפקיד. יש במילועוף נהלים וחוקים מאוד ברורים

בכל מה שקשור לדפוס עבודה, תחזוקה, חומרים,

אקלים, מזון ותשתיות, אופן הוצאת הזבל בלולים

בין המדגרים, שטיפה, חיטוי ועוד.

כיום אני לומדת במימון מילואות במסגרת יום

בשבוע בקורס העשרה בנושא ניהול לול בפקולטה

לחקלאות ברחובות. הלימודים מאוד מעניינים

ומקנים לי ידע והבנה. נחמד גם להכיר לולנים

אחרים במסגרת הלימודית - לשמוע ולהשמיע.

את אוהבת עוף?

כן. בהתחלה, כשנכנסתי לתפקיד, היה לי קשה

לראות את הפולקע בצלחת לכן הייתי חותכת אותו

לחתיכות קטנות או אוכלת רק שניצללים.

היכן את רואה עצמך בעתיד?

הייתי מאוד רוצה להגדיל את הלול ולהוסיף לול

בשטח הקיים.

בעוד מספר שנים לעבוד כמדריכה בענף

הלול.

כרגע אני לולנית נטו!

קרין יעקבי, מנהלת ענף הלול בקיבוץ כפר מסריק

קרין יעקבי, 57, מנהלת ענף הלול בקיבוץ כפר מסריק.

קרין הגיעה לכפר מסריק כמתנדבת משבדיה. שם סייעה לימודי חקלאות

ואחות מעשית. כמתנדבת עבדה ברפת ובמשק החי. לימים נישאה ליקי

ובמשך 13 שנה ניהלה את בית האבות בקיבוץ.

לאחר שסיימה את עבודתה בבית האבות פנתה קרין ללימודי סיוע לרופא

שיניים ואף סייעה את הלימודים בהצלחה, אך במהרה הבינה שזה לא

מקצוע שיהווה מספיק אתגר עבורה, בשלב זה של החיים. מאוחר יותר

נוכחה לדעת כי, אכן, כל עכבה לטובה. כשהלולן הותיק החליט לפרוש

נפתחה דרישה לניהול ענף הלול בקיבוץ, קרין הציעה לבנה להגיש

מועמדות לתפקיד, אך הוא סירב.

כשכנה וכחברה טובה של מנהל חטיבת הגידול

במפעל מילועוף, דודו גינת, היא העלתה, בין השאר,

את האפשרות שהיא תגיש מועמדות לתפקיד. "מדוע

לא?!", שאלה את עצמה שאלה שהסימן בסופה,

היה יותר סימן קריאה מאשר סימן שאלה. "חשבתי

שזה תפקיד שאוכל למלא עד הפנסיה", אומרת

קרין. חדורת מוטיבציה ונחישות להוכיח בעיקר

לעצמה כי היא מסוגלת למלא את התפקיד היטב.

היא הגיעה למקום, שבו היא יכולה לבטא את

העניין שהיא מגלה בבעלי חיים ואת האהבה שהיא

רוחשת להם.

קרין הגישה את מועמדותה ונבחרה מבין ארבעה

מועמדים. מזה כשנתיים היא מנהלת ארבעה

לולים המשתרעים על שטח של חמישה דונם,

ובכל מדגר גדלים בלולים מבוקרי אקלים 75,000

אפרוחים. קרין מקבלת סיוע של עובד במשרה חלקית, ומדי ערב היא

ובעלה לסירוגין, מסיירים כשעה בלולים לראות שהכל תקין.

כשהיא משווה בין העבודה בבית האבות והעבודה בלול, היא אומרת כי

בעבודה עם בעלי חיים האחריות גדולה מאוד, אבל אחרת. נכון שיכולות

להיות מחלות ותמותה והפסדים כספיים, אך העבודה עם בני אדם

פירושה אחריות ומסירות ללא גבולות.

בעצם מה שאת עושה הוא הכשרתם לקראת שחיטתם והפיכתם

לעוף או לשניצל בצלחת?

"תתפלא, אבל אני נקשרת אל האפרוחים. אני לא רואה אותן כבשר

בצלחת. בסיום כל מדגר יש עצב מסוים. השיווק הינו החלק הקשה

מהקיבוצים

איילת בונה, מנהלת חוות הלולים בקיבוץ אפק

זכות לטווח הקצר אבל אלה צעדים שהורסים את החקלאות, כולל את

ענף העוף. לצערי, הממשלה לא רואה לא את טובת החקלאות ולא את

טובת החקלאים. החקלאות חשובה למדינה"

מילים טובות יש לאיילת על מילועוף, אשר מדריכים חקלאיים מטעמה

מקיימים עמה קשר שוטף והדוק ומהווים כתובת להתייעצות

בכל דבר ועניין. פעמיים בשנה מגיעים למפגש כל מנהלי

הפטם במילועוף ומשוחחים אתה ועם מרכז המשק. היא

מקבלת מידע שוטף המאפשר לה לקבל החלטות

במהלך העבודה. "יש לי קשר טוב עם מאיר, מנהל

השיווק מטעם המשחטה ובכלל קיימים יחסי עבודה

מצוינים", היא אומרת.

בהכשרתה ובמקצועה היא מהנדסת תוכנה

(ממכללת אורט בראודה). "כאם חד הורית היה

לי קשה להתמיד במקום עבודה תובעני בהייטק.

למרות שהמקום לא היה כל כך רחוק, בטירת

הכרמל, השעות היו ממושכות והקשו עליי לגדל

ילדה. כמנהלת ענף הנמצא בקיבוץ, שבו אני

קובעת את שעות העבודה, הרבה יותר נוח לי."

כיצד זה לעבוד בכלל ולנהל בפרט כאשר כל העת

נשקפת סכנה שמחלה עלולה לפרוץ, חלילה, תוריד

את כל המאמץ לטמיון ותוליך את העופות לאבדון?

"למזלי, לי זה לא קרה. מחלות תמיד עלולות לפרוץ, ועצם

ההיתכנות לפריצתן בהחלט מלחיצה ומדאיגה. אנחנו עושים על מה

שאפשר ונדרש לעשות כדי למנוע מחלות. טפו- טפו- טפו עד היום זה

הצליח. צריך גם קצת מזל. אנחנו מקפידים על כל מה שצריך במסגרת

ביו-סקיורטי."

מן הסתם יש אנשים שעובדים בסביבת עבודה ריחנית מזו שאת

עובדת בה

"מתרגלים לריח, אבל לא אכחיש שריח הלול הוא בהחלט לא מהריחות

האהובים עליי."

האם את ממליצה בלב שלם לצעירים לייעד עצמם למקצוע הלולנות?

" למי שיש נטייה ומשיכה לעבוד בחקלאות- בהחלט. אמנם זו עבודה

פיזית קשה, אבל אני אוהבת להפעיל את הרגליים, להיות בתנועה, ולא

לשבת כל היום במשרד מול מסך של מחשב. עבודה עם בעלי חיים היא

עבודה מהנה ומספקת. אני מאוד נהנית ממנה. תרנגולות הם יצורים

חיים. התפקיד שלי הוא לגדל אותם בריאים ושמחים במידת האפשר

בדרכם אל הצלחת."

כבר כילדה בקיבוצה, אפק, ולאחר מכן, כמתבגרת, התוודעה

אילת בונה אל ענף הלול. לימים, כאשר חיפשה מקום עבודה

ועם ההפרטה גם, ובעיקר, מקור פרנסה, הלול היה המקום

הטבעי, המתבקש והמועדף. מזה 14 מנהלת איילת,

53, אם לבת אחת (26) את חוות הלולים בקיבוצה.

החוה, לולי פטם, משתרעת על שטח של שישה

דונם וחצי ובכל מדגר יש כ- 90.000 אפרוחים.

קצרים מאוד הם חיי העוף, מרגע בקיעתו מהביצה

עד שחיטתו. שישה שבועות בסך הכול. איילת

מחזיקה גם בשני חמורים ובסוסה - "מקורות

ההשראה שלי"- אבל כמי שאוהבת בעלי חיים

באשר הם, היא נקשרת גם אל העופות, אף שלא

בעבותות הרגש, הואיל ומשך חייהם הקצר אינו

מאפשר זאת. "למרות חייהם הקצרים של העופות

אני רוצה לגדל אותם בתנאים הטובים ביותר, ברווחה.

אני רוצה לגרום להם שמחה", איילת אומרת, כצדיקה

היודעת נפש תרנגולותיה.

אלמלא התקשרתי אליה פעם נוספת, להשלים פרט קטן, מן

הסתם לא הייתי יודע פרט גדול וחשוב, אשר איילת, המצטנעת, יידע

אותי על אודותיו: היא זכתה באות המגדלת המצטיינת של מילועוף

בשנת 2016.

הלולים מבוקרי אוויר, נשלטים על ידי בקרים. לבד ממנה, המנהלת,

ועובד נוסף אין כמעט צורך בעבודת ידיים. את משלוחי העופות, את

החיסונים ואת השיווק מבצעת חברה קבלנית מטעם מפעל מילועוף

מתשובת מילואות, שאליו מיועדים העופות.

כיצד את חשה נוכח מדיניותה הלא ידידותית, בלשון המעטה, של

ממשלת ישראל כלפי החקלאות בכלל וכלפי ענף העוף בפרט?

"לא טוב לי. קיימת תחושה של קריסה וחוסר ודאות. אני מרגישה

רע מאוד. הממשלה לא רואה, לצערי, את טובת החקלאות ואת רווחת

החקלאים לנגד עיניה."

ניתנת לך אפשרות ובמה לפנות אליה, מה יש לך לומר לממשלה?

"אני מקווה שהממשלה תתעשת ותשכיל לעשות מה שחכם וטוב

לחקלאים ולא תנקוט צעדים פופוליסטיים שאולי יעניקו לה כמה נקודות

דודו גינת מכפר מסריק, מנהל חטיבת הגידול של מילועוף

"לנשים יש משהו שלנו, הגברים, אין. הן עושות את התפקיד מצוין. יש להן יכולת, ידע, אינטליגנציה רגשית. אשמח מאוד עם נשים נוספות ינהלו חוות גידול של פטימים. לא בכדי שני הלולים שאותם מנהלות נשים הם מהמובילים ומהמוצלחים בחטיבת הגידול שלנו. אני קורא לנשים נוספות להצטרף למעגל העשייה המאתגר והמעניין שלנו"

דודו גינת מקיבוץ כפר מסריק, מנהל חטיבת הגידול של מילועוף מאז 2011, הגיע לתפקידו הנוכחי לאחר שורה ארוכה של תפקידי ניהול שמילא, בקיבוצו ובקיבוצים אחרים. הוא הגיע אל התפקיד תשע שנים לאחר הקמתה של מילואות את אינטגרציית הפטמים, המעניקה יתרון לגודל לכל אחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הייצור.

מה התפקיד שלך כמנהל לחטיבת הגידול? "התפקיד שלי הוא לדאוג לכך שתמיד יהיו פטמים במשחטה. אני אחראי על מערך גידול הפטם. זו אחריות גדולה. חטיבת הגידול מייצרת 50,000 טון בשר עוף בשנה על ידי יותר מ-50 משקים. יש לנו 38 חוות פטם, תשע חוות רביה, חוות פרגיות אחת ושתי מדגרות. האתגר שלי הוא לדאוג ולוודא כי בכל נקודת זמן יהיו עופות בכמות ובאיכות על פי התכנון. שתהיה אספקה שוטפת של בשר"

באחרונה יצאה מילועוף בקריאה לנשים להציע מועמדות לניהול חוות לולים, מדוע?

"כשנכנסתי לתפקידי היתה מנהלת אחת, קרין, מהקיבוץ שלי ובהמשך הצטרפה מנהלת נוספת, איילת מקיבוץ אפק. לנשים יש משהו שלנו, הגברים, אין. הן עושות את התפקיד מצוין. יש להן יכולת, ידע, אינטליגנציה רגשית. אשמח מאוד עם נשים נוספות ינהלו חוות גידול של פטימים. לא בכדי שני הלולים שאותם מנהלות נשים הם מהמובילים ומהמוצלחים בחטיבת הגידול שלנו. אני קורא לנשים נוספות להצטרף למעגל העשייה המאתגר והמעניין שלנו."

"בעקבות מילואות", הוא אומר, "רוב ענף הפטם בארץ בנוי היום על אינטגרציות. חטיבת הגידול של מילואות חולשת כיום על כ-12% משוק בשר העוף."

גינת, 59, נשוי ואב לשלושה (כולם מתגוררים בכפר מסריק) וסב לנכד בן 10 חודשים, הוא, כאמור, בעל רקע עשיר בניהול: במשך 15 שימש

דודו גינת

כמרכז המשק של קיבוצו, במשך 13 שנים שימש, בחצי משרה, במקביל לתפקידי ניהול נוספים שמילא, כמנהל האדמיניסטרטיבי של בית הספר 'אופק' בעברון. ארבע שנים היה מנהל הקהילה של קיבוץ שמרת ושנתיים - של קיבוץ יסעור. הוא בעל תואר ראשון בכלכלה ממדרשת רופין, בשנים שטרם שונה שם מוסד הלימודים למכללה.

מתי נוצר הקשר שלך עם ענף הלול?

"כשהשתחררתי מהצבא הייתי מרכז הלול בקיבוץ. עד היום אני עובד בלול בשבתות "כמעט בהתנדבות". הענף לא היה זר לי. לאחר ששוקי בשר סיים את תפקידו כמנהל חטיבת הגידול נערך מכרז. התמודדתי על התפקיד וזכיתי בו."

ניהלת אנשים ועכשיו אתה מנהל תרנגולות. מה ההבדל?

"כמנהל יש לך ציפיות גם מאנשים וגם מתרנגולות אבל ההבדל הוא שתרנגולות לא מאכזבות אותך" הוא אומר בבדיחות הדעת, אשר ניתן למצוא בה גם שמץ רצינות... אני מגלה בתפקיד זה עולם חדש, מעניין ומאתגר שמתאים לי בהחלט. הוא משלב שני תחומים אשר לדעת אנשים אני מצטיין בהם - חברה וכלכלה. התפקיד מתאים לי בהחלט ואני לא מצטער אפילו לא לרגע שבחרתי להעמיד את עצמי במכרז לניהול. באופן פרדוקסלי, דודו שהיה מראשי הדוגלים בהפרטת קיבוצו נדחק בשלב מסוים אל מחוץ למעגל ההשפעה ומקבלי ההחלטות, אבל כשהתגבש גרעין המובילים את התהליך הוא הוזמן להשתתף בו.

"אני לא מבין איך חיינו בלי ההפרטה" הוא אומר כיום, שנים אחדות לאחר שקיבוצו הופרט. מי שהוביל אצלנו את התהליך היה אייל רייז, חבר הקיבוץ, המזוהה אם הזרם השיתופי, יחד עם חברת ניהול חיצונית. השינוי עבר ברוב גדול אבל זה שינוי מינורי. בסך הכל החיים עם ההפרטה הרבה יותר טובים מאשר לפני."

הוא ממלא בהתנדבות את תפקיד הגזבר של קבוצת הכדורעף הפועל מילועוף מטה אשר/עכו, שהפסידה העונה, במפתיע, במאבק על אליפות המדינה, לאחר ארבע שנים רציפות של אחיזה בתואר הכפול אליפות וגביע. "מסתפקים בגביע המדינה שנה חמישית וזה גם משהוא להתגאות בו."

הפתיעו אכמ?

"לא הפתיעו- הופתענו והתאכזבנו."

כשהוא אומר שהוא עושה "הרבה ספורט" הוא מתכוון בעיקר לריבוי שעות הצפייה בענפי ספורט שונים בטלוויזיה. "אני חולה ספורט" הוא מעיד על עצמו.

20 מיליון קוב ב-2016

אייל סהר, חבר קיבוץ כפר המכבי, מנהל עסקים וכספים מזה 20 שנה בקיבוצו ומזה כשלוש שנים - מנכ"ל אגודת המים מאגרי אשר:

"זה מאוד לא טריוויאלי בקיבוצים שחבר ממלא תפקיד כלכלי בכיר במשך תקופה כל כך ארוכה ובכל קדנציה עומד לבחירה ציבורית ואף נבחר מחדש"

כדי להצליח לשוחח עם אייל סהר, חבר קיבוץ כפר המכבי, העובד בשתי משרות עם אחריות מלאה, נדרשת לדחוק עצמי מבעד לחלון ההזדמנויות הצר שנפתח בלוח הזמנים הצפוף שלו ושאפשר שיחה.

קיבוצו שינה את אורחות חייו והפך מקיבוץ שיתופי לקיבוץ מתחדש החל משנת 2001. הוא היה אחד ממובילי תהליך ההפרטה ואומר כיום, כי הוא מניח שחברי הקיבוץ, רובם ככולם, מרוצים מהשינוי ומההפרטה, אשר היטיבה את מצב הקיבוץ ככלל ומצבם האישי בפרט. "רמת החיים עלתה". זו השנה העשירית שהחברים בוחרים לנסוע במשותף לטיול בחו"ל עם הקיבוץ כחלק מהדיווידנד, ובהשתתפות סמלית בלבד של כל חבר. כמו-כן, בנוסף הקיבוץ מחלק דיווידנד כספי אישי."

יש לך הסבר לתקופה כל כך ארוכה שבה אתה משמש בתפקיד הכלכלי הבכיר בקיבוץ?

"אני עומד לבחירה כל ארבע שנים בתום קדנציה. אנשים רואים ומרגישים שהקיבוץ צומח חברתית - כלכלית ולכן, כנראה ממקום של ביטחון, שביעות רצון ואמון בוחרים בי מחדש. תקופת הכהונה הנוכחית שלי אמורה להסתיים במהלך שנת 2018 וככל הנראה לא אפנה מיזמתי להמשיך בתפקיד."

לפי אחד מחברי הקיבוץ שלא חסך שבחים על אייל: "מדובר במנהל מוכשר מאוד. הוא היה ועודנו האיש הנכון במקום הנכון. עצם העובדה שהוא ממלא, ובהצלחה רבה, את התפקיד כל כך הרבה שנים ובכל ארבע שנים נבחר להמשיך בו מעידה עליו יותר מכל מה שאגיד עליו."

כיצד מילואות מסייעת לכם?

"בשנים הקשות של הקיבוץ מילואות עזרה לנו ואנו לא שוכחים זאת. הסיוע שלה היה מאוד משמעותי להתנהלות השוטפת של הקיבוץ ואף בהסדר החובות של הקיבוץ מול הבנקים. מילואות הינו תאגיד חזק כלכלית שנותן גם כיום שירותים חשובים וחיוניים לחקלאות, אם זה בשיווק פרי, אינטגרציית הפטם, אספקת מים לחקלאות, הניהול הכספי במשקי המפרץ ועוד. מילואות מחוברת עסקית וכלכלית לכל המשקים ובשנים האחרונות היא מנסה להיות מעורבת יותר גם בתחום החברתי, הקהילתי, כמובן במידה שבה כל קיבוץ רוצה את מעורבותה. מילואות אף מחלקת דיווידנדים והחזרים למשקים מדי שנה

אייל סהר

בסכומים לא מבוטלים. הכניסה שלה לתחום הנדל"ן המניב מוסיפה חוזק ועצמה כלכלית לארגון. המעטפת הניהולית של מילואות מסייעת לי מאוד גם בכובע השני שלי, כמנכ"ל מאגרי אשר בכל הקשור לתחום הכספי, הארגוני והניהולי.

מזה יותר משלוש שנים משמש סהר כמנכ"ל מאגרי אשר, המספקת מי קולחין להשקיה חקלאית. כיום, לדבריו "המשך פיתוח האגודה תקוע בגלל רשות המים ומשרד האוצר". אף שהשנה מאגרי אשר עדיין נהנים מהמענקים של הרשות לפרויקטים שאושרו בעבר, קבלת מענקים נוספים על פרויקטים חדשים מותנית בהסכמת האגודה לשינוי שמתכננת הרשות בחלוקת המדינה לכמה מרחבים, באופן שבו אגודת המים שבראשה עומד כיום סהר תיהפך לספק מים מרחבי ותחלוש על אזור גדול יותר. על פי התכנון החדש, תידרש מאגרי אשר לספק מים גם ליישובים קטנים, לרבות מהמגזר הערבי, שאינם שייכים למילואות. אף שהמדינה אמורה לממן 70% מהתכנית, עדיין תידרש האגודה לממן 30%. לדברי סהר הסכום עשוי / עלול להיאמד במאות מיליוני שקלים. סהר אומר כי "כנראה לא תהיה לנו ברירה וניהפך לספק מים מרחבי בעוד כשנה כמובן מותנה באישור ההנהלות במילואות."

כיצד אתה מסכם את 2016 במאגרי אשר?

"זו היתה השנה הטובה ביותר שלנו. סיפקנו מעל 20 מיליון קוב וגם התוצאות העסקיות היו טובות. מטרתנו אינה למקסם את הרווחים, אלא לספק לחקלאים מים במחיר טוב, איכות טובה, בכמות הרצויה ובזמן שהם צריכים את המים. יתרת הרווח משמשת לכיסוי ולהחזר השקעות העבר, מימון השקעות בהווה וליצירת קרן לשדרוג התשתיות הישנות". לדברי סהר, במאגרי אשר יש צוות מצומצם של ארבעה עובדים בשכר ועוד ארבעה ספקי שירותים חיצוניים, צוות העובדים איכותי, אחראי ומקצועי וזה מה שמאפשר לו לעבוד במשרה חלקית.

טוב לך בקיבוץ?

איל סהר, 52, נשוי (למירב) ואב לשלושה, יליד חיפה ובעל תואר ראשון בכלכלה וניהול ותואר שני במנהל עסקים. הגיע לקיבוץ עם אשתו, חיפאית אף היא, לאחר שכזוג צעיר חיפשו קיבוץ להתחיל בו את חייהם. הוא התוודע לראשונה לחיי הקיבוץ כמתנדב בקיבוץ מרום גולן. אחותה של אשתו הייתה נחלאית בקיבוץ וההכרות החלקית עם החיים הקיבוציים קסם להם.

"כשחיפשנו קיבוץ, רצינו למצוא קיבוץ קרוב לחיפה, ששם מתגוררות המשפחות שלנו. לפני 30 שנה הקליטה בקיבוצים השיתופיים הייתה שונה מהנהוג כיום. אנחנו שמחים שבחרנו להקים את משפחתנו ולהיות חלק מהקהילה בקיבוץ כפר המכבי, ואם היינו צריכים לבחור שוב היינו משנים את הבחירה"

משק' המפרץ

מילואות

6.4.2017

אסיפת משקים שנתית
אסיפת המשקים שנתית
מילואות / משקי המפרץ 2017
התקיימה במילופרי בסימן
פתיחת אגף הקירור החדש
והחלפת מערך המיון. באסיפה
השתתפו כ- 120 איש מנציגי
הקיבוצים הבעלים ואורחים
נוספים שנפגשו באווירה חברית
ומשתפת.

תערוכות מתחלפות במילואות

תערוכה במבואה: עדיין כאן

... עולם חדש, קסום, מפתח ומבטיח
נפתח למעצרים.
/א/ל/

לציבור האומנים

גלריה במבואה מילואות נועדה לתת
במה ליוצרים מקיבוצי התשובות להציג
את יצירותיהם בתערוכות מתחלפות
בפני קהל המבקרים הפוקדים את
מילואות. הנכם מוזמנים, הן כצופים,
וכמובן כמציגים. ליצירת קשר: אילנה,
ארכיון מילואות, ilanalk@milouot.co.il

אילנה סלע (עין המפרץ) משתפת אותנו בציורי אבסטרקט
גדולים, צבעוניים, מעוררי מחשבה, בתערוכה הנוכחית
בכניסה לבנין הראשי במילואות.
אילנה קראה לתערוכתה בשם "עדיין כאן" וכך היא כותבת:
שריטות על קיר לבן / השתקפות עננים בשלולית / גרפיטי
אקראי על קיר תחת אוטובוס, מרקם פנימי של עננים /
שביל שמתגלה ונעלם עד מרחבי-האופק / קליפה של עץ,
מפגש אלים, או מחבק בין צבעים וקווים.
אלה אבני הבנין שלי.
עולם שמתעלם ממוסכמות וחוקים, אין בו נכון ולא נכון. /
יש בו נכון לי-עכשיו / אולי מחר - יהיה אחרת...

אילנה סלע